

паритѣ, дѣто за тѣхъ ся похарчихж и за които тия ученици съ запись¹⁾ ся врекохж отъ напредъ. Сѣко училище, кога ще фане учитель, трябва да го попита, ако той не е вреченъ нейде да отслужи, и за това да му ище писмо отъ ония, дѣто за него харчихж, чи е волень да ся фане, дѣто ще. Тая поредка, кога ся праве, нѣма никога едното училище да ся сжрде на другото, и така братска любовь ще сжществува сѣкжде.

Ми чистосърдечно изреквами нашитѣ мисли за сичкото, шо може да служи за общо добро, така идемъ да си изречемъ и сожелението за едно нѣщо, дѣто видимъ, чи става преградж на учението отъ наша причинж. По нѣкои мѣста бжщитѣ зематъ си дѣцата отъ школтж, като видатъ, чи почеха да четжтъ и да пишжтъ малко нѣщо. Това ще рече, чи школтж, и да има най-учень учитель, нѣма такива дѣца, на които той да преподава по-силно учение, и така учението ся уграничава съ едното взаимно обучение. Това зло трябва да ся изкорени, ако ищжтъ бжлгаретѣ да станатъ образовани и да ся покажатъ съ приличие на свѣтъатъ. Момчетата, и ако не сидатъ да ся учатъ чужди язици и високи науки, нека поне (баремъ) изучатъ бжщинъатъ си старий и новий языкъ съ церковнжтж и свѣтскжтж история, съ числителнжтж наукж и съ землеописанието. Съ това учение ученикъатъ познава свѣтъатъ, познава себе си и познава шо е длженъ въ общежитието и какъ да постжпя въ тжрговиятж си. Ония, дѣто ищжтъ да идатъ по-далечъ, трябва да изучатъ и чуждите потребни язици, както отоманскийатъ, гржцкийатъ, влашкиятъ и пр. Тия послѣдни язици по-лесно и по-добрѣ можтъ да добиятъ въ Бжлгариятж, безъ да ходятъ по чужди земли, дѣто жителитѣ не ги говорятъ. Влашкиятъ само праве изключение. Кога юношитѣ свжршатъ горното учение въ истото си отечество, помежду роднинитѣ си, за което бжщитѣ имъ нито петжтж часть ще похарчатъ отъ колкото ще похарчатъ въ европейскитѣ училища, тогисъ по-имотнитѣ бжщи можтъ да ги пратятъ и по чужди царства да добиятъ по-много знание. Да не ся отговори нѣкой, чи бжлгаретѣ нѣматъ потребнитѣ книги за

¹⁾ Документъ.